

66. Таква животиња мора бити примљена у прихвати-лиште у року од осам дана од пријема захтјева из тачке 65. овог упутства, осим у случају недостатка простора, када је потребно поступити у складу с тачком 51. овог упутства.

67. Власник који је дао животињу у прихватилиште нема право на другу животињу из прихватилишта, осим уколико другачије уговори с водитељем прихватилишта.

68. Правна и физичка лица која узимају животиње из објекта из тачке 1. овог упутства дужне су приликом преузимања животиње дати своје личне податке (назив или име и презиме, адреса, телефонски број) водитељу прихватилишта за животиње и потписати изјаву о прихватању животиње.

69. Власник животиње који животињу смјешта у прихватилиште мора, поред личних података, дати и изјаву којом потврђује да је власник животиње и да се одриче власништва над њом, а мора и предати сву документацију о животињи и дати информације о њеном карактеру и навикама.

70. Евиденција о животињама укључује податке о:

- примљеним животињама (вријеме пријаве о проналаску, вријеме пријема животиње у прихватилиште, врста, пол, тежина, број идентификационе ознаке уколико је пас означен, процјена старости, иницијално опажање о здравственом стању, фотографија животиње, мјесто на којем је пронађена животиња),

- удомљеним животињама (датум удомљавања, адреса и број телефона удомитеља),

- животињама упућеним у друго прихватилиште (датум упућивања и адреса прихватилишта у које је животиња упућена),

- стерилисаним или кастрираним животињама (датум стерилизације или кастрације),

- микрочипованим животињама,

- животињама пуштеним на мјесто налазишта (локација на коју је животиња пуштена и број микрочипа),

- угинулим или еутаназираним животињама (разлог угинућа или еутаназије, датум еутаназије, име и презиме, потпис и печат ветеринара који је извршио еутаназију) и

- евиденција о здравственом стању животиња.

71. Евиденција које се води о животињама у прихвати-лишту мора се редовно обнављати.

72. Евиденција из тачке 70. овог упутства мора се дати на увид, на захтјев ветеринарске инспекције.

73. Водитељ прихватилишта може одбити пријем животиње и упутити власника са животињом у ветеринарску организацију, уколико примијети једно од стања из члана 14. став 1. Закона.

74. За животињу за коју се у току боравка у прихвати-лишту из тачке 1. овог упутства примијети једно од стања из члана 14. става 1. Закона, доктор ветеринарске медицине је дужан извршити еутаназију у складу са чланом 15. ст. 1. и 2. Закона.

75. Прихватилиште за животиње састоји се од:

- просторије или простора за пријем (идентификацију или евиденцију) животиња,

- просторије или простора за чишћење, купање и сушење животиња,

- просторије или простора за преглед животиња, који обавља доктор ветеринарске медицине,

- просторије за изолацију животиња, одвојено за псе и мачке, с одговарајућим бројем кавеза или боксова, која мора бити закључана,

- одвојене просторије, простора (кавези, боксови) за држање различитих врста животиња, према потреби,

- складишта,

- просторије или простора за спремање средстава за чишћење и дезинфекцију, која мора бити закључана,

- просторије за чување, припрему и расподјелу хране за животиње, чишћење и прање посуђа, односно посуда за храну и воду,

- просторије за хлађење или простора (замрзивач) за одлагање лешина, за властите потребе,

- простора за слободно кретање животиња,

- просторије за особље и

- санитарног чвора (WC, купатило).

76. Простор за смјештај паса у склоништу састоји се од:

- затвореног дијела, примјерено загријаног и провјетреног, за сваку животињу посебно, са испустом наткривеним до 1/3 површине; затворени дио мора бити величине најмање 2 m² x 2 m² x 1, 8 m², а отворени дио најмање 2 m² x 2 m² x 2, 4 m²,

- отвореног дијела, посебно ограђеног простора унутар круга прихватилишта, у којем неће бити могућности повређива животиња, а у којем ће се пси моћи слободно кретати примјерено својим потребама,

- ако је у једном простору смјештено више паса, сваки пас мора у затвореном дијелу имати осигурану површину од најмање 3 m², а у отвореном најмање 4 m² и

- у боравишном простору морају бити одговарајући предмети којима се пас занима, односно игра.

77. Простор за мачку мора бити величине најмање 1 m x 1 m x 1 m, а ако су мачке смјештене групно, величина простора мора бити најмање 3 m x 4, 5 m x 2 m.

78. У групи смије бити највише 15 одраслих мачака или 20 младунчади.

79. У боравишном простору свака мачка мора имати одговарајуће лежиште, те простор за дефецирање, а на располагању им морају бити одговарајући предмети којима се занимају, односно играју.

80. Прихватилишта која обављају своју дјелатност даном ступања на снагу овог упутства дужна су да ускладе своје пословање са одредбама овог упутства у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

81. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-835/10
2. фебруара 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

417

На основу члана 31. став 4. и члана 46. тачка и) Закона о заштити и добробити животиња ("Службени гласник Републике Српске", број 111/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

УПУТСТВО

О ФОРМИРАЊУ И УСЛОВИМА КОЈЕ МОРАЈУ ИСПУЊАВАТИ ХИГИЈЕНИЧАРСКЕ СЛУЖБЕ

1. Овим упутством прописују се услови које морају испуњавати хигијеничарске службе (у даљем тексту: објекти) за животиње у погледу смјештаја, начина изградње, опреме, начина рада и ветеринарско-здравственог реда.

2. У смислу овог упутства, под појмом ветеринарско-здравствени ред подразумијева се осигурање објекта из тачке 1. овог упутства од неконтролисаног уласка и изласка људи, животиња и возила, одржавање реда и чистоће, оптималних микроклиматских услова својствених појединој врсти животиња у објектима и око њих, осигурање здравствене исправности воде и спровођење дератизације и дезинсекције.

3. Надлежни орган јединице локалне самоуправе у складу са одредбама Закона о заштити и добробити животиња (у даљем тексту: Закон), према специфичним услови-

ма и потребама средине и бројности популације напуштених животиња дужан је основати хигијеничарске службе за хватање и збрињавање напуштених животиња.

4. Хигијеничарска служба може започети обављање дјелатности на основу одобрења за формирање хигијеничарске службе за животиње, које издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе.

5. У складу са процјеном популације и специфичним условима и потребама средине надлежни орган јединице локалне самоуправе може склопити уговор за вршење услуга хватања и збрињавања напуштених животиња са хигијеничарском службом регистрованој за ту дјелатност са другог подручја.

6. У обављању регистроване дјелатности, хигијеничарске службе, уз одредбе Закона и овог упутства, у свом половању морају испуњавати и друге услове у складу са посебним ветеринарским прописима:

- о минималним стандардима држања животиња,
- о вођењу евиденције о животињама и
- о транспорту животиња.

7. Уз захтјев за издавање одобрења из тачке 4. овог упутства, подноси се и:

- доказ о регистрацији,
- подаци о физичком или правном лицу као подносиоцу захтјева (име и презиме, адреса пребивалишта физичког лица, односно назив и сједиште правног лица),
- адреса хигијеничарске службе,
- подаци о одговорном лицу (име и презиме, адреса пребивалишта) и
- приказ из којег ће бити видљив планирани број радника задужених за бригу о животињама, њихово образовање, послови које ће обављати и начин осигурања ветеринарске заштите животиња.

8. Одобрење из тачке 4. овог упутства издаје се подносиоцу захтјева у складу са чланом 31. став 4. Закона.

9. Хигијеничарска служба се, на основу одобрења из тачке 4. овог упутства, уписује у Регистар који води Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство).

10. Регистар из тачке 9. овог упутства треба да садржи сљедеће податке:

- број одобрења,
- датум издавања одобрења,
- адреса хигијеничарске службе и
- податке о физичком или правном лицу које обавља дјелатност (име и презиме, адреса пребивалишта физичког лица, односно назив и адреса сједишта правног лица).

11. Објекти из тачке 1. овог упутства могу бити смјештени унутар прихватилишта за животиње.

12. Објекти из тачке 1. овог упутства морају бити снабђени довољним количинама питке воде из јавног водовода или властитог бунара.

13. Подови, зидови и плафони простора и просторија објеката из тачке 1. овог упутства у којима су смјештене животиње морају бити од непорозног и нехигроскопног материјала који омогућава дјелотворно чишћење, прање и дезинфекцију и да је отпоран на грижење и гребљење.

14. У просторијама у којима бораве животиње мора бити осигурано довољно дневног свјетла, примјерено појединој врсти животиња.

15. Објекти из тачке 1. овог упутства морају одговарати потребама животиња смјештених у њима тако да животиње не буду изложене:

- глади и жеђи,
- физичкој непријатности и страху и
- повредама и болу.

16. Радно вријеме објеката из тачке 1. овог упутства, које се односи на рад са странкама, мора бити најмање осам часова радним даном, а током 24 часа дневно мора

бити осигурано дежурство за пријем животиња у хитним случајевима.

17. Дежурство ће бити организовано у договору с ветеринарском организацијом на начин који осигурава хитну ветеринарску помоћ животињи 24 часа дневно.

18. На улазу у објекте из тачке 1. овог упутства мора бити постављена натписна табла с пуним називом, адресом, телефонским бројем и ознаком радног времена.

19. У објектима из тачке 1. овог упутства мора бити одговарајући број лица која се брину о животињама.

20. Објекти из тачке 1. овог упутства морају имати водитеља са одговарајућим искуством стеченим у раду са животињама.

21. Водитељ брине о одржавању ветеринарско-здравственог реда, а одговоран је за вођење евиденције о животињама, као и за рад лица укључених у рад објеката из тачке 1. овог упутства.

22. Физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства не смију бити осуђена за казнена дјела поступања са животињама у складу са одредбама Закона и Кривичног закона.

23. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства дужна су осигурати ветеринарску заштиту здравља животиња до момента упућивања у прихватилиште за животиње.

24. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства дужна су по пријему дојаве о пронађеној животињи осигурати њено хватање и транспорт, ако лице које је нашло животињу то не може учинити само.

25. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства дужна су осигурати прихват животиње у року 24 часа по пријему дојаве, а ако је животиња повријеђена у року од четири часа.

26. Хватање и транспорт напуштених животиња које се уклањају са јавних површина врше за то оспособљена лица, уз примјену одговарајуће опреме и хемијских супстанци, на начин да се животињи наноси најмање боли, патње, страха и стреса.

27. У одговарајућу опрему за хватање и транспорт спадају:

- поводац - каиш,
- сајла за хватање са фиксним држачем,
- дубоке мреже за хватање са или без држача,
- брњице и
- кавези или боксови за хватање.

28. Хватање животиња уз примјену хемијских супстанци сматра се ветеринарским поступком и може га изводити искључиво квалификовани ветеринар или ветеринарски техничар који је обучен за примјену релевантних супстанци за умирење и анестезирање.

29. Дозвољена супстанца за умирење је ацепромазин у гелу, таблети или кроз храну.

30. Дозвољена супстанца за анестезирање је комбинација кетамина и ксилазина или тилетамина која се користи за хватање несонијализованих и дивљих животиња на већој удаљености уз употребу цијеви за дување.

31. Пушке за омамљивање дозвољено је користити само у ненасељеним подручјима и у случајевима када су исцрпљене све набројане методе.

32. Хватање и смјештање дивљих животиња и заштићених дивљих животиња са јавних површина врши се уз примјену одговарајуће опреме и средстава за поједине врсте животиња, а у складу са прописима о заштити животиња, заштити природе и ветеринарству.

33. Ухваћена дивља животиња залутала из ловишта, зоолошког врта или неке друге регистроване установе на подручју града, општине, одмах по хватању враћа се у зоолошки врт, регистрованој установи или у ловиште у сарад-

њи са најближим ловачким друштвом, осим ако није ухваћена дивља животиња за коју постоји оправдана сумња да је опасна за ширење заразних болести са којима се поступа у складу са чланом 14. став 1. тачка в) Закона.

34. Трошкове хватања дивље животиње од стране хигијеничарске службе сноси власник животиње, ловачко друштво, закупац права лова у ловишту, зоолошки врт или регистрована установа у коју је животиња враћена.

35. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства морају имати одговарајуће возило или приколицу за транспорт животиња.

36. Транспорт животиња обавља се у за то регистрованом возилу на начин да се осигура безбједан утовар, транспорт и истовар животиња и да се животиње транспортују у најкраћем могућем року.

37. Простор за возача мора бити одвојен од простора за животиње чврстом физичком оградом.

38. Простор за животиње унутар возила или приколице мора осигурати:

- довољно простора за кавезе у којима животиња нормално стоји или лежи,
- оптималну температуру унутар возила која износи најмање 5°C, а највише 30°C,
- провјетреност,
- површине без оштрих рубова и избочина,
- опремљеност за сигуран транспорт животиње и
- површине лаке за чишћење, прање и дезинфекцију.

39. На возилу или приколици морају бити видљиво означени назив, адреса и телефонски број објекта из тачке 1. овог упутства.

40. У возилу или приколици из тачке 35. овог упутства не смију се, у простору за животиње, истовремено са животињама транспортовати никакве друге ствари (производи, сировине, отпац).

41. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства дужна су ухваћене, регистроване и идентификоване животиње смјестити у појединачне кавезе у посебној просторији, а неидентификоване животиње такође у појединачне кавезе у посебној просторији.

42. Свака новопримљена животиња мора бити прво евидентирана и смјештена у за то предвиђену просторију до транспорта животиње у прихватилиште, осим у случају када је хигијеничарска служба смјештена унутар прихватилишта за животиње.

43. Уколико прихватилиште није у могућности прихватити ухваћену животињу, хигијеничарска служба је дужна животињи обезбиједити прихват у хигијеничарској служби, у трајању 10 дана за псе и 14 дана за мачке, од дана проналаска тих животиња.

44. За вријеме периода прихвата животиње хигијеничарска служба дужна је спровести сљедеће мјере:

- животиња се мора редовно појити и хранити,
- извршити третман против екто и ендо паразита и вакцинирати против бјеснила, приликом пријема и отпуштања животиње из карантина,
- животињу обољелу у карантину смјестити и лијечити у посебном објекту и
- у случају угинућа, обавезно утврдити узрок угинућа.

45. У карантин је дозвољен приступ само запосленима, доктору ветеринарске медицине и лицима по одобрењу надлежне инспекције.

46. По истеку рока из тачке 43. овог упутства, хигијеничарска служба дужна је у сарадњи са уговорном ветеринарском организацијом спровести поступак кастрације или стерилизације и означавања животиње микрочипом и након опоравка од таквог захвата видно је означити и спровести њено пуштање у околину из које је узета, осим у слу-

чају да се нађе лице које ће преузети бригу о животињи, за што лице мора потписати изјаву о удомљавању.

47. Евиденција о животињама укључује податке о:

- примљеним животињама (вријеме пријаве, вријеме пријема животиње у хигијеничарску службу, врста, пол, тежина, број идентификационе ознаке уколико је животиња означена, процјена старости, иницијално опажање о здравственом стању, фотографија животиње, мјесто на којем је пронађена животиња),

- животињама упућеним у прихватилиште (датум упућивања и адреса прихватилишта у које је животиња упућена),

- удомљеним животињама (датум удомљавања, адреса и број телефона удомитеља),

- стерилисаним или кастрираним животињама (датум стерилизације или кастрације),

- микрочипованим животињама,

- животињама пуштеним на мјесто налазишта (локација на коју је животиња пуштена, број микрочипа),

- угинулим или еутаназираним животињама (разлог угинућа или еутаназије, датум еутаназије, име и презиме, потпис и печат ветеринара који је извршио еутаназију) и

- здравственом стању животиња.

48. Евиденција која се води о животињама у хигијеничарској служби мора се редовно ажурирати, а уз животиње које се смјештају у прихватилишта се доставља копија евиденције из хигијеничарске службе о тим животињама.

49. Евиденција из тачке 47. овог упутства мора се дати на увид, на захтјев ветеринарске инспекције.

50. Уколико пронађена животиња приликом пријема или за вријеме боравка у хигијеничарској служби испољава једно од стања из члана 14. став 1. Закона, животиња се еутанизира у складу са члану 15. ст. 1. и 2. Закона.

51. Хигијеничарска служба састоји се од:

- просторије или простора за пријем (идентификацију и евиденцију) и преглед животиња који обавља доктор ветеринарске медицине,

- одвојене просторије, простора (кавези, боксови) за држање различитих врста животиња, према потреби,

- просторија за смјештај обољелих животиња,

- складишта за опрему,

- простора за спремање средстава за чишћење и дезинфекцију, која мора бити закључана,

- просторије за чување, припрему и расподјелу хране за животиње,

- просторије за хлађење или простора (замрзивач) за одлагање лешина, за властите потребе,

- просторије за особље и

- санитарног чвора (WC, купатило).

52. Простор за смјештај паса и мачака унутар хигијеничарске службе састоји се од боксова, за сваку животињу посебно, који површином мора бити прилагођен величини животиње, примјерено загријан и провјетрен.

53. Хигијеничарске службе које обављају своју дјелатност даном ступања на снагу овог упутства дужне су да ускладе своје пословање са одредбама овог упутства у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

54. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-834/10

2. фебруара 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

Фонд здравственог осигурања Републике Српске

На основу чл. 49, 58, 59. и 60. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09 и 106/09), а у